

Sygn. akt I Ca 269/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	Włodzimierz Wójcicki (spr.)
Sędziowie:	Joanna Rawa Andrzej Kordowski
Protokolant:	Katarzyna Milewska

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2014 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa D. M. (1)

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S. i M. S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda D. M. (1)

od wyroku Sądu Rejonowego w Zambrowie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego w W. Mazowieckiem

z dnia 16 września 2014 r. sygn. akt VI C 194/13

I. zmienia zaskarżony wyrok i :

1. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w S. in solidum na rzecz powódki D. M. (1) kwotę 1900 (tysiąc dziewięćset) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 4 marca 2013r do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanych (...) S.A. z siedzibą w S. in solidum na rzecz D. M. (2) 1653,11 złotych tytułem kosztów procesu;

3. w pozostałej części powództwo oddala;

II. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w S. in solidum na rzecz D. M. (1) kwotę 395 złotych tytułem kosztów procesu za drugą instancję.

Sygn. akt I Ca 269/14

UZASADNIENIE

Powódka D. M. (1) wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanych M. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) oraz (...) S.A. kwoty 1900 zł tytułem odszkodowania oraz o zasądzenie od pozwanych na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że (...) syn powódki A. M. wraz z T. B. zaprowadzili samochód osobowy marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) do firmy prowadzonej przez pozwanego M. S. w celu wykonania czyszczenia skórzanej tapicerki w tymże pojeździe. Po przyprowadzeniu pojazdu do domu, gdy tapicerka wyschła, okazało się, że na skórze są liczne przebarwienia i zacieki. W wyniku reklamacji, tapicerka samochodowa była ponownie czyszczona, jednakże nie doprowadziło to do oczekiwanego rezultatu. Po nieudanej naprawie pozwany odmówił uznania kolejnej reklamacji. Pozwany M. S. wskazał, że jest ubezpieczony i należy ubiegać się o odszkodowanie od ubezpieczyciela. Ubezpieczyciel nie znalazł podstaw do przyjęcia odpowiedzialności w ramach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) S.A. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych na swoją rzecz. Strona pozwana zaprzeczyła wszelkim twierdzeniom pozwu, które nie zostały i nie zostaną przyznane wprost w toku postępowania i zakwestionowała swoją odpowiedzialność w odniesieniu do zaistniałego zdarzenia i powstałej szkody.

Wyrokiem z 16 września 2014 roku, sygn. akt VI C 194/13 Sąd Rejonowy w Zambrowie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w W. Mazowieckiem oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz pozwanego (...) S.A. w S. kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że powódka D. M. (1) jest właścicielką samochodu osobowego marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Pierwsza rejestracja pojazdu miała miejsce 30 lipca 2002 r. (...) syn powódki A. M. zlecił M. S., prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) w C., wykonanie usługi czyszczenia wnętrza ww. auta, celem przygotowania go do sprzedaży. Siedzenia, okładziny oraz boczne drzwi auta obite były jasną skórą. Usługę czyszczenia wykonała żona pozwanego - J. S.. Tego samego dnia A. M. wraz z kolegą T. B. odebrali auto od pozwanego, przy czym w chwili odbioru tapicerka była jeszcze mokra. W chwili odbioru A. M. nie stwierdził widocznych uszkodzeń tapicerki. Za wykonaną usługę zapłacił pozwanemu cenę w wysokości 150,00 zł. Po upływie 1-2 godz. A. M. zauważył smugi na kierownicy oraz na szybach auta, na siedzeniach zaś pojawiły się różnego koloru plamy i odbarwienia. Okoliczność tę zgłosił on telefonicznie żonie pozwanego, która nakazała mu ponowne przyprowadzenie auta do zakładu. Po dokonanych oględzinach J. S. podjęła próbę usunięcia istniejących plam, używając w tym celu mleczka do skóry firmy (...), jednak nie przyniosło to żadnego efektu. Tego samego dnia A. M. odebrał samochód stwierdzając, że zauważone wcześniej plamy były jeszcze bardziej widoczne. W związku z powyższym, zażądał on zwrotu ceny zapłaconej za wykonaną usługę. Pozwany nie uwzględnił tego żądania. Syn powódki udał się następnie do zakładu w C., zajmującego się malowaniem i garbowaniem skór, gdzie powiedziano mu, że siedzenia w aucie nadają się wyłącznie do malowania, gdyż do czyszczenia ich użyto zbyt agresywnego środka. W sporządzonej na potrzeby powódki opinii, rzeczoznawca techniczny inż. Z. S. stwierdził, że kształt i charakter ww. plam wskazuje na nierównomierne natryskiwanie na tapicerkę substancji wchodzącej w reakcję chemiczną z jej warstwą wierzchnią powodując przebarwienia skóry. Koszt wykonania opinii wyniósł 300 zł. 17 sierpnia 2012 roku, wobec poinformowania A. M. o fakcie zawarcia przez pozwanego umowy ubezpieczenia OC z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, wniosek o wypłatę odszkodowania skierowany został do pozwanej (...) S.A. Pismem z 21.09.2012 r. pozwana odmówiła wypłaty odszkodowania, wskazując iż z analizy wynika, że ubezpieczony nie odpowiada za wskazane uszkodzenia tapicerki. Powódka D. M. (1) zleciła firmie (...) s.c. w B. naprawę tapicerki skórzanej w aucie, za którą to usługę 9 listopada 2012 roku wystawiono powódce fakturę VAT na kwotę 1 600 zł. Pismem z 4 grudnia 2012 roku pozwany wezwany został do zapłaty kwoty 2050 zł, na którą składały się: koszt naprawy i czyszczenia tapicerki w wysokości 1600 zł, koszt opinii rzeczoznawcy w wysokości 300 zł oraz koszt porady prawnej w kwocie 150 zł.

Sąd Rejonowy zważył, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstaw do przyjęcia, aby to powódka była stroną umowy zawartej z pozwanym M. S.. Umowa dotycząca czyszczenia auta zawarta została pomiędzy pozwanym M. S., a synem powódki A. M.. Powództwo w niniejszej sprawie wytoczyła D. M. (1), a więc osoba niebędąca stroną umowy zawartej z pozwanym, co wyłącza możliwość badania odpowiedzialności pozwanego M. S. pod

względem odpowiedzialności kontraktowej. W niniejszej sprawie zasadnicze trudności dotyczyły braku informacji, co do faktycznego stanu tapicerki auta w chwili jego dostarczenia do zakładu prowadzonego przez pozwanego. Powołana w sprawie biegła sądowa z zakresu usług pralniczych, wyrobów skórzanych i obuwia stwierdziła, że z uwagi na brak opisu reklamowanych elementów w chwili zawierania umowy oraz braku dokumentacji fotograficznej brak jest możliwości wydania jednoznacznej opinii. Biegła podkreśliła, że siedziska mają duży stopień zużycia, a czyszczenie agresywną metodą spowodowało uwypuklenie zmian na skórze. Użycie przez pozwanego wskazanych środków, w ocenie biegłej mogło co najwyżej pogłębić zmiany na skórze, które zaistniały już wcześniej na skutek użytkowania pojazdu, a zatem uznać należy, iż brak jest podstaw do przyjęcia, iż uszkodzenia te powstały wyłącznie w wyniku czyszczenia tapicerki w zakładzie pozwanego. Powódka nie wykazała, aby szkoda polegająca na uszkodzeniu tapicerki auta była konsekwencją zawinionego działania pozwanego, a zatem nie udowodniła, aby pozwany M. S. ponosił odpowiedzialność za szkodę w postaci uszkodzenia tapicerki samochodowej. Brak możliwości przypisania odpowiedzialności pozwanemu M. S. wyklucza z kolei obciążenie nią pozwanego ubezpieczyciela jak podmiotu zobowiązanego z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia OC.

Apelację od powyższego wyroku złożyła powódka, zaskarżając go w całości i zarzucając przede wszystkim naruszenie art. 95 k.c. w zw. z art. 99 k.c. oraz art. 471 k.c. i art. 415 k.c. Wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uwzględnienie powództwa w całości poprzez zasądzenie od pozwanych M. S. oraz (...) S.A. na rzecz powódki D. M. (1) kwoty 1900 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 1600 zł od 10.11.2012 roku do dnia zapłaty i od kwoty 300 zł od 13.07.2012 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa radcowskiego, za obie instancje, według norm przepisanych, ewentualnie, na wypadek uznania przez sąd, że sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy lub że zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego, wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powódki, pozwana (...) S.A. z/s w S. wniosła o oddalenie apelacji i o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania przed sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Apelacja jako zasadna podlegała uwzględnieniu.

Sąd Okręgowy podzielił ustalenia faktyczne dokonane przez sąd I instancji i przyjął je za własne.

Jednakże sąd II instancji nie zgodził się z oceną prawną dokonaną przez Sąd Rejonowy w odniesieniu do zastosowania w okolicznościach niniejszej sprawy art. 471 k.c. Sąd I instancji stwierdził, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstaw do przyjęcia, aby powódka była stroną umowy zawartej z pozwanym M. S., wskazując równocześnie, że umowa dotycząca czyszczenia tapicerki auta zawarta została pomiędzy pozwanym M. S. a synem powódki A. M., a okoliczność ta, jak również fakt, iż powództwo w niniejszej sprawie wytoczyła D. M. (1), a więc osoba niebędąca stroną umowy zawartej z pozwanym, wyklucza możliwość badania odpowiedzialności pozwanego M. S. pod kątem odpowiedzialności kontraktowej. W konsekwencji Sąd Rejonowy przyjął, że brak możliwości przypisania odpowiedzialności pozwanemu wyklucza z kolei obciążenie nią pozwanego ubezpieczyciela, jako podmiotu zobowiązanego z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia OC.

Sąd Okręgowy nie podzielił oceny prawnej dokonanej przez Sąd Rejonowy i zgodził się z apelującą, która podnosiła, że jej syn jako przedstawiciel powódki pozostawił przedmiotowy samochód w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej przez pozwanego M. S., w celu wykonania usługi prania skórzanych tapicerek, a pojazd ten stanowi własność powódki i ona jest osobą uprawnioną do zawierania czynności prawnych związanych ze swoją własnością.

Zdaniem Sądu Okręgowego, niewątpliwym jest również, że powódka zawarła z pozwanym M. S. umowę o dzieło. Stosownie do art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego

działa, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Syn powódki, w jej imieniu, przyjechał przedmiotowym samochodem do pozwanego M. S. w celu zamówienia wykonania usługi czyszczenia tapicerki auta, co potwierdzają wyjaśnienia powódki oraz zeznania świadków T. B. i A. M. (k. 66v-67, k. 67v-k. 68, k. 102v-103). Pozwany prowadził bowiem działalność gospodarczą pod firmą (...) w C., w ramach której zajmował się również czyszczeniem tapicerek. Elementami przedmiotowo istotnymi umowy o dzieło są określenie dzieła, do którego wykonania zobowiązany jest przyjmujący zamówienie, a także, z uwzględnieniem regulacji art. 628 w zw. z art. 627 k.c., wynagrodzenie, do którego zapłaty zobowiązany jest zamawiający. W wypadku umowy o dzieło niezbędne jest, aby starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu jako koniecznego do osiągnięcia (zob. A. Brzozowski (w:) System prawa prywatnego, t. 7, 2004, s. 327; wyrok SA w Rzeszowie z dnia 21 grudnia 1993 r., III AUr 357/93, OSA 1994, z. 6, poz. 49; wyroki SA we Wrocławiu: z dnia 22 marca 2012 r., III AUa 1265/11, LEX nr 1164105; z dnia 19 kwietnia 2012 r., III AUa 244/12, LEX nr 1164111; z dnia 17 maja 2012 r., III AUa 280/12, LEX nr 1171362 i z dnia 22 maja 2012 r., III AUa 281/12, LEX nr 1171363). W okolicznościach niniejszej sprawy dziełem, które miało zostać wykonane było wyczyszczenie tapicerki w konkretnym samochodzie, a miała tego dokonać żona pozwanego M. S., która uprzednio stwierdziła, że osoba, która przyjechała przedmiotowym samochodem reprezentuje powódkę jako właścicielkę i obejrzała tapicerkę, po czym strony zgodnie uznały, że za umówionym wynagrodzeniem, tapicerka zostanie wyczyszczona tak, jak życzy sobie tego powódka. W ocenie sądu II instancji postępowanie stron wyczerpuje elementy przedmiotowo istotne umowy o dzieło.

Niestety, czyszczenie tapicerki nie przyniosło efektów jakich oczekiwała powódka i nie udało się ich uzyskać również po ponownym czyszczeniu w wyniku uwzględnienia zgłoszonej reklamacji. W związku z tym, zastosowanie w niniejszej sprawie znajdzie art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Podstawowym obowiązkiem dłużnika jest spełnienie świadczenia zgodnie z treścią zobowiązania, co prowadzi do jego wygaśnięcia. Dłużnik, który nie wykona świadczenia lub wykona je nienależycie, ponosi odpowiedzialność kontraktową za szkodę, jaką na skutek tego poniósł wierzyciel. W przeciwieństwie do szerokiego zakresu odpowiedzialności deliktowej (art. 415 k.c.) odpowiedzialność kontraktowa ogranicza się tylko do przypadków, gdy istnieje wcześniejsza, wynikająca z jakiegokolwiek tytułu, np. z mocy prawa, bezpodstawnego wzbogacenia, orzeczenia sądu czy aktu administracyjnego, więź obligacyjna między wierzycielem a dłużnikiem, a w okolicznościach niniejszej sprawy wynika ona z zawartej przez strony umowy o dzieło.

W sytuacji odpowiedzialności pozwanego M. S., pozwana (...) S.A. w S. jest podmiotem zobowiązanym solidarnie do naprawienia szkody z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia OC. W myśl art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Powódka na skutek zaistniałej z winy pozwanego M. S. szkody, poniosła koszty prywatnej opinii rzeczoznawcy w kwocie 300 zł, udokumentowanej rachunkiem nr (...) z 12.07.2012 roku oraz koszty naprawy tapicerki skórzanej w kwocie 1 600 zł, co zostało udokumentowane fakturą VAT nr (...) z 9.11.2012 roku.

Zasadnym zatem okazało się zasądzenie na rzecz powódki D. M. (1) od pozwanych (...) S.A. w S. in solidum łącznej kwoty 1 900 zł na podstawie art. 471 k.c. i art. 822 § 1 k.c. Odsetki ustawowe zostały zasądzone od 4 marca 2013 roku, tj. od dnia doręczenia pozwu stronie pozwanej (k. 46) do dnia zapłaty na podstawie art. 481 § 1 k.c. Powództwo zostało oddalone w pozostałej części w zakresie żądanych przez stroną powodową odsetek ustawowych.

Mając na względzie wynik sprawy, Sąd Okręgowy zasądził od pozwanych (...) S.A. z siedzibą w S. in solidum na rzecz D. M. (1) kwotę 1 653,11 zł tytułem kosztów procesu na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U. z 2013 roku poz. 490). Na kwotę 1 653,11 zł składają się: opłata od pozwu 95,00 zł, zwrot kosztów stawiennictwa świadków w kwocie 134,76 zł (k. 69), 88,60 zł (k. 73), 149,76 zł (k. 116), koszty wynagrodzenia biegłego 398,14 zł (k.

135) i 169,85 zł (k. 162) oraz koszty zastępstwa procesowego przed sądem I instancji w kwocie 600 zł z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

Sąd II instancji, ze względu na wynik sprawy, zasądził od (...) S.A. z siedzibą w S. in solidum na rzecz D. M. (1) kwotę 395 zł tytułem kosztów procesu za drugą instancję na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i § 6 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 ww. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku. Na zasądzoną kwotę 395 zł składają się: kwota 95 zł tytułem zwrotu opłaty od apelacji i kwota 300 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.